

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Trigesimætertiæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

tantum quid si, dum audiunt vel auribus suis credunt? quid si dum inveniunt vel oculis suis corriguntur: quid si, dum rumpunt vincula mentes suas solvantur? quid si, dum Lazarum exiit populi liberatur? dum Lazarum abire permittunt ipsi ad Dominum reuertuntur? præcipit Christus, Sinite illum abire: vt omnes viuentem eum aduertant. Insuper opinat D. Chrylolum. quod Dominus eo deferti iusserit pacem, & mandauerit vt comederet: vitæ signum euidentissimum, quo ipse à mortuis rediit suam testatus est resurrectionem, an dari potest euidentior attestatio?

V. Argumentum est hoc, quod manus pedesque Argumen stringit, & certam facit euidentiam, quam Theologia est hoc logi definitur, *In attestat*: & eleganter probat in attestat. Theologiae Coryphæus D. Thomas Indubium est, quod omnium auctor miraculorum primarius sit Deus, qui nec mentiri potest, nec testari mendacium, igitur quando sit miraculum ad doctrinæ alicuius confirmationem, manifestum est, quod Deus sit, qui per hoc miraculum testatur de veritate Doctrinæ: quapropter hanc falsam esse, est impossibile. Christum considera, quam explicitè, quam explicitè, protestentur se

hoc signum edere in confirmationem eius, quod dixerat se filium Dei esse ab eo missum in mundum: *Pi credant: quia tu me misisti.* Per hoc multi ex Iudæis crederunt, sed alii duriores obstiterunt: & hac luce perfusi in gramores lapsi sunt tenebras: inde namque occasionem sumpserunt ilico tendendi Ierusalem, & conuocandi concilium (de quo infra ostidum in agemus) vt eum condemnarent, sicut de facto morte condemnauerunt. Sua nos Deus misericordia illuminet, ne nobis motu sit opus ad ego vitale, nostrisque vt infundat vocem animabus efficacem, qua huius motu sit, resurgat, & de peccati sepulchro proficiat rediit dicamusque cum D. Ambrosio. *D. AMBR. Lib. 2. de* postquam fuisse satis de hac. differerat historiae *Lib. 2. de* *Vitam ad huc monumentum meum digneri accedat. p. 111. c. 8.* *re Domine Iesu, sus me lacrimis laues: quoniam Tom. 4.* *durioribus oculis non habeo tantis lacrymis, vt tua possim lauare delicta si illacrymaberis, pro me, saluus ero, si dignus fuero lacrymis tuis, factorem absterge delictorum omnium. Si fuero dignus vt paulisper illacrymes vocabis me de monumento huius corporis & dices, exi foras, Hic per gratiam, & postmodum per gloriam, Amen.*

S V M M A R I V M

HOMILIÆ TRIGESIMÆ TERTIÆ SEQVENTIS.

Vo præter alia nos docet hoc in Euangelio Christus Dominus, se ipsum lucem appellans, seu mundi solem. Primum, quid sit quod ipse agit: Secundum quid nos agere oportet. Est ipse lux diuina, qua diuinum suum esse manifestat. a. eo quod agat idem quod sol: cum enim mundus tenebris inuolueretur obscuris, nocteque tenebrosa, tartareis liberè quaquam versum seris percurrentibus, mille tenebras, atque idololatrias inducentibus pro Deo adorari volentibus. b. diuina hic sol illucentes, has omnes dissipat tenebras, seras omnes eliminat, mundo diabolum exterminans, cunctaque idola eius euerrens & dissipans altaria. c. lucem infundens, nedum Iudææ, sed toti mundo. d. Producit sol hic eminentissimus, quidquid in hoc mundo spirituali boni efficitur, & in nobis vt sol operatur, libertatem non minuens: hæc enim nobis est naturalis. e. Adest Iudæorum desideria vota que complens. f. qui tanto solem affectu prosequantur, vt eum inter falsos Deos Deum suppliciter adorarent. g. Prædicat illis tenebras, in quas inciderent, suam lucem non admittendo. h. Hoc nobis agendum ineumbit, vt illum sequamur, sicut Israelitæ per desertum profecti, columnam dum ineumbit, vt illum securissimus. k. & lux excellentissima: nam ad illam videndam, alia nobis non est necessaria, quam illius. h.

§. 1. Inter

- §. 1. Inter symbolica nomina, quibus se Dominus nobis manifestat, lucis nomen eminent.
- §. 2. Ego sum lux. Sub symbolo lucis primo declarat eternam suam generationem, imo etiam emanationem Spiritus S.
- §. 3. Ego sum lux mundi. Secundo declarat quid operetur in mundo in quo velut in nocte tenebrosa, liberrimè ferè vagabatur.
- §. 4. Apparente luce, dissipata sunt tenebrae, fugeruntq; bestia, etiam in ipsa synagoga, idololatria dedita.
- §. 5. Lux dicitur mundi, cum non tantum lucem suam extendat ad Iudaeos, sed ad omnes mundi nationes.
- §. 6. Tercio declarat hoc nomen, qua ratione Christus quodlibet in se bonum contineat, & ad quodlibet concurrat.
- §. 7. Sicut videri non potest sol sine eius luce, sic nec Christus, nisi nos ipse illuminet, agnoscit.
- §. 8. Christus velut sol operatur in nobis, sine libertatis nostrae detrimento.
- §. 9. Ego sum lux mundi. Vltimo declarat, quod ipse esset, qui veniret Iudaeorum desideria complecturus.
- §. 10. Inter falsos Deos sol principalis ad Gentilibus adorabatur, magis autem à Iudaeis.
- §. 11. Prædicat illis tenebras, in quas corruerent omnino contrarium ei, quod illis in Ægypto contigit.
- §. 12. Hoc lucis symbolo argumentum illis proposuit sua diuinitatis apertius, quam Menander Gentilibus diuinitatis solis.
- §. 13. Qui sequitur me. Aduentus Christus nos in caelum deducturus, velut columna Israelitas in terram promissionis.
- §. 14. Est Christus dux ad caelum securus, sicut pendodij ad infernum.
- §. 15. A ratione longius aberrarunt hi: quandoquidem lux, alia quam sua non indigeat luce, qua seipsam manifestet.

HOMILIA XXXIII DE CHRISTO LVCE MVNDI.

Quinto die Sabbati Quadragesimæ.

Iterum dixit eis Iesu: ego sum lux mundi, &c. Ioann. 8.

1
D. Avo.
Tract. 36.
in Ioan.
Tract. 9.

ONSIDEBAT hodie D. August. gloriosum Evangelistam D. Ioannem cuiusque illum finem imponere officio aquila, quod ante incepit. Nolitis fratres mei (inquit) hanc esse Communionem Sanctorum sententiam quatuor illa animalia, quæ videntur vates Ezechiel, & Ioannes Apostolus circa Thronum Dei, quorum unum faciem præferbat hominis, leonius alterum vituli & quartum aquilæ ducta motaque impetu visus eiusdem Spiritus symbolicè præfigurare quatuor Evangelistas, quorum intellectus lingua, manus, & pennæ impetu Spiritus S. dirigebantur, quoque aquila D. Ioanni esset consecrata ob duas proprietates, à quibus aquila commendatur, prima: quod acuti fortisque sit visus, quo fixa oculorum acie solè contemplatur, cuius clarissimis radijs ne minimum quid obsecatur, secundæ: ut pullos suos probet vti genuini sint aut legitimi, eos solis radijs exponit ardentissimis, ut legitimos eos acceptis, qui solis vi-